

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 149/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosti V. D. a M. D., I. P. a E. P., J. K. a I. K., M. R. a D. R., L. S. a J. S. a K. T. a M. T., všetci bytom B., zastúpených advokátkou JUDr. K. U., B., ktorými namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 53/2000, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. D. a M. D. vedenú Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 149/2010, sťažnosť I. P. a E. P. vedenú Ústavným súdom Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 150/2010, sťažnosť J. K. a I. K. vedenú Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 151/2010, sťažnosť M. R. a D. R. vedenú Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 152/2010, sťažnosť L. S. a J. S. vedenú Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 153/2010 a sťažnosť K. T. a M. T. vedenú Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 154/2010 p r i j í m a na ďalšie konanie a s p á j a ich na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. IV. ÚS 149/2010.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli v dňoch 22. a 23. marca 2010 doručené sťažnosti V. D. a M. D. (ústavným súdom pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 559/2010), I. P. a E. P. (ústavným súdom pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 560/2010), J. K. a I. K. (ústavným súdom pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 579/2010), M. R. a D. R. (ústavným súdom pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 580/2010), L. S. a J. S. (ústavným súdom pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 581/2010) a K. T. a M. T. (ústavným súdom pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 582/2010), všetci bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. K. U., B., ktorými namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 53/2000.

Z obsahu sťažností vyplýva, že sťažovatelia v postavení žalobcov spolu s ďalšími žalobcami podali okresnému súdu 17. marca 2000 žalobu o uloženie povinnosti uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu proti žalovanej J., spol. s r. o. (ďalej len „žalovaná“). V priebehu konania sťažovatelia spolu s ďalšími žalobcami zmenili požadovaný petit tak, že sa domáhali nahradenia prejavu vôle žalovanej na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytov.

Sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú chronologický prehľad úkonov okresného súdu a účastníkov konania v predmetnej veci. Z tohto prehľadu okrem iného vyplýva, že okresný súd vo veci už rozhodol rozsudkom z 2. apríla 2003; toto rozhodnutie okresného súdu ale bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 15 Co 33/06-841 z 28. júna 2006. Následne 29. júna 2006 Okresný súd Bratislava I vyhlásil konkurz na majetok žalovanej. Dňa 7. februára 2007 okresný súd oznámil

sťažovateľom, že konanie bolo prerušené z dôvodu vyhlásenia konkurzu. Ostatným úkonom okresného súdu vo veci podľa tvrdenia sťažovateľov bol prípis zo 7. apríla 2009 adresovaný Okresnému súdu Bratislava I, ktorým okresný súd žiadal o vyjadrenie, či konkurzné konanie týkajúce sa žalovanej už bolo skončené.

Sťažovatelia doručili predsedovi okresného súdu 24. júla 2009 sťažnosť na prietahy v konaní, v ktorej okrem iného tvrdili, že podľa ich názoru v danom prípade nie je daný dôvod na prerušenie konania v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“). Prípisom sp. zn. Spr 3035/2009 zo 7. augusta 2009 predseda okresného súdu oznámil sťažovateľom, že v konaní boli zistené prietahy a sťažnosť považuje za dôvodnú. Podľa názoru predsedu okresného súdu je predmetné konanie prerušené v súlade so zákonom o konkurze. V tejto súvislosti uviedol tiež, že „... ak ste mali iný právny názor, mohli ste tento produkovať v rámci konania. Súd by sa takýmto vyjadrením odlišného právneho názoru zaoberal, čo sa však nestalo. Súd nemal vedomosť o právnych názoroch vyšších súdov tak, ako ich uvádzate v sťažnosti. Pre ochranu práv účastníkov sa súd následne s týmito rozhodnutiami oboznámi a zaujme k nim právny názor, ktorý v rámci konania oznámi účastníkom konania.“.

Sťažovatelia zhodne v každej zo sťažností žiadajú, aby ústavný súd o nich rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 53/2000 bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, príkáže okresnému súdu, aby v tomto konal bez zbytočných prietahov a prizná sťažovateľom v rámci každej sťažnosti spoločne a nerozdielne finančné zadost'učinenie v sume 3 000 €. Zároveň sťažovatelia žiadajú o priznanie úhrady trov konania pred ústavným súdom v sume 254,88 €, a to v rámci každej sťažnosti spoločne a nerozdielne.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

Sťažovatelia vo svojich sťažnostiach namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 13 C 53/2000.

Ústavný súd zistil, že sťažnosti sťažovateľov spĺňajú ústavou a zákonom ustanovené predpoklady na prijatie na ďalšie konanie, a preto rozhodol po ich predbežnom prerokovaní tak, že sťažnosti vedené dosiaľ ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 559/2010, sp. zn. Rvp 560/2010, sp. zn. Rvp 579/2010, sp. zn. Rvp 580/2010, sp. zn. Rvp 581/2010 a sp. zn. Rvp 582/2010 prijíma podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde na ďalšie konanie.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde, ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevylučuje použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

V danom prípade sťažnosti vedené dosiaľ pod sp. zn. Rvp 559/2010, sp. zn. Rvp 560/2010, sp. zn. Rvp 579/2010, sp. zn. Rvp 580/2010, sp. zn. Rvp 581/2010 a sp. zn. Rvp 582/2010 skutkovo spolu súvisia, keďže ich predmetom je namietanie porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v tom istom súdnom konaní (vedenom okresným súdom pod sp. zn. 13 C 53/2000), sťažovatelia sú v konaní pred ústavným súdom zastúpení tou istou právnou zástupkyňou, pričom sťažnosti sú zároveň porovnateľné aj z hľadiska v nich použitej právnej argumentácie.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažností rozhodol nielen o prijatí označených sťažností na ďalšie konanie, ale zároveň aj o ich spojení na spoločné konanie podľa § 112 ods. 1 OSP v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2010